

אשכול יוסף

מאוצרותיו של הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א
מחבר סדרת הספרים "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים
וספרי "כרם יוסף" על הש"ס

מחברת ופרסומת רחמי

"וַיְהִי־לִי זֵמִי שִׁירָה מֵאֵה שְׁנָה וְעֵשְׂרִים שְׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי זֵמִי שִׁירָה" (כ"ג, א')

כיצד משלבו הכתוב את שירה ביופייה והלא אמר הזכר מכל האדם: "שקר הזון והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל"?

במה שהיתה היא בעצמה אשה יראת ה', מדקדקת במצוות קלה כבחמורה, ונוהגת ומהלכת בתכלית הצניעות, וזה מה שאמרו בת ק' כבת כ'. ועוד הוסיף אברהם להללה ולשבח במה שהיתה מסייעת בידו בעבודת ה' ועסק התורה, וזהו החן והיופי שיש באשה, ועל זה אמרו בת ק' כבת שבע ליופי. וזה שאמר החכם מכל האדם (משל כ"ג): "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל", שאם האשה בעצמה אינה יראת ה' ואינה הולכת בצניעות ומדקדקת במצוות, אע"פ שבדאי לא תקופח ותקבל שכרה, מ"מ שכרה הוא בערבון מוגבל כי שקר הוא, לפי שבעצמה לא מקיימת מצוות התורה, וכל מעלתה רק בחן ויופי שמשדלת בניה ובעלה שיעסקו בתורה. [ולוא דמסתפינא י"ל שזה גם העומק במה שנאמר בדוד (שמואל ב' כ"ג) שראה לבת שבע שהיתה רוחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד, שהיתה דואגת למים לבעלה ובניה לרחוץ ולדאוג לכל מחסורם שיעסקו בתורה, וזה אומרו "והאשה טובת מראה מאד", ומשום כך נתאוה למעלה זו. או יורה אותה רחיצה שראה בה שהיתה אשה יראת ה', בבחינת אומרו (מלכים ב' ו') "ארחץ בניקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה'"].

ויש להוסיף שמכח כל אשר פעלה ועשתה שרה אמנו ע"ה כדי שיוכל אברהם אבינו ע"ה לשבת וללמוד ולהרביץ תורה ואמונה ברבים לפרסם שם ה' בעולם ולהעמיד הדת והאמונה על תילה, מכח זה היתה נאה וחסודה וחוט של חסד היה משוך על פניה, כמ"ש בברכות (כ"ג) נשים במאי זכין? באקרוי בנייהו לבי כנישתא, ובאתנוי גברייהו בי רבנן, ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, ופירש רש"י שלוקחות את בניהם לבהמ"ד ללמוד משנה וגמרא, ונותנות להם רשות ללכת וללמוד תורה בעיר אחרת וממתינות להם. והרי את כל המעלות והסגולות שיש לת"ח הלומד בעצמו, יש ג"כ למי שמחזיק בידיו ליתן לו כדי פרנסתו כדי שיוכל ללמוד, וכ"ש לנשותיהן שמכוחם וע"י מסירות נפשם בעליהם עוסקים בתורה, והארכת בזה בכמה ראיות וסימוכין בחיבורי ינא דיוסף (סגולת היסוד עמ' ק"ג והלאה), ובחיבורי טבעת יוסף (ח"ק, דפוס, ד), ובחיבורי "המערות" (ס' ח' הערה 57).

ונראה שהדברים נעוצים במה שדרשו רבותינו ז"ל בילקו"ש (נחלת צבי כ"ג, ו) ע"פ נמ"ד ר' (ס), "ויבוא אברהם לספוד לשרה" מהיכן בא? ר' לוי אמר מקבורתו של תרח לשרה בא, א"ל ר' יוסי והלא קדמה קבורתו של תרח לקבורתה של שרה שתי שנים, אלא מהר המוריה בא ומתה שרה מאותו צער, לפיכך נסמכה פרשת העקידה לזיהוי חיי שרה. וביאר הגרא"מ שך זצ"ל ראש ישיבת פונוביו' שכוונת חז"ל לבאר במה בא אברהם להספיד לשרה, ר' לוי אמר "מקבורתו של תרח"! כלומר שכל הכוחות הגדולים שסיגל לעצמו לבער את העבודה זרה של אביו, היה זה אודות שרה אשתו, שתמכה ועודדה אותו לכך. ורבי יוסי אמר "מהר המוריה

במדרשי חז"ל (מדרש רבה נפישמן ועוד) וברש"י הקדוש דרשו, שלכך נכתב שנה בכל כלל וכלל, לומר לך שכל אחד נדרש לעצמו, בת מאה כבת עשרים לחטא, מה בת עשרים לא חטאה שהרי אינה בת עונשין, אף בת מאה בלא חטא, ובת עשרים כבת שבע ליופי. ובחי' הדר זקנים הקשו שהרי אשה יפה ביותר לך שנה ממה שהיא לשבע שנים שיודעת לקשט עצמה, ולכן פירשו בת ק' כבת כ' ליופי ובת עשרים כבת שבע לחטא ולעונשין, שאע"פ שב"ד של מעלה אין מענישין פחות מכ' שנים, מ"מ ב"ד של מטה מענישין ב"ג שנים.

וקשה שהרי מקרא מלא דיבר הכתוב במשלי (פסוק כ"ג פסוק ז') "שקר החן והבל היופי, אשה יראת ה' היא תתהלל", ופירש רש"י: אשת החן ויופי אין מהללין אותה, אלא הכל הבל ושקר, אבל אשה יראת ה' היא לבד תתהלל. וכ"כ שם המצודות דוד, וז"ל: חן האשה ויפיה הם שקר והבל שאין בהם תועלת רב עד להלל את האשה באלה, אבל אשה יראת ה' היא הראויה להללה בזה. ועוד יותר צ"ע דבמדרש תהלים (שמואל טו, ממזר ק"ג) דורש את המזמור אשת חיל על שרה אמנו, שעליה אמר הכתוב "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל", וא"כ מדוע בא הכתוב לייחס את היופי לשרה אמנו ולשבח בזה, והלא האשה תתהלל רק במה שהיא יראת ה' כי שקר החן והבל היופי?

ויש להוסיף בזה מ"ש האלשיך הק' במשלי (ס), בביאור אומרו "שקר החן" שאם נשבח אשת חיל שהיא בעלת חן הוא שקר, כי הלא לא לה יהיה השבח, רק לבעל החן הוא יתברך אשר נתן חנו בה. וגם הבל היופי, כי מלבד שלא לה הוא אלא להשיי"ת שהוא בעל היופי, בנוסף הוא הבל כי הגוון אינו אושר, אמנם אשה יראת ה' היא תתהלל, כי תשבחנה שהיא יראת ה' אינך משבח את הקב"ה ולא לה כאשר בשבחך אותה בחן וכיוצא, אלא היא בעצמה תתהלל, כי בזה אותה אתה מהלל בעצם, כי טוב בחירתה הטיב לה וזו היא תתהלל. וידוע תדע מ"ש בשפתי כחן (נחלת צבי) על מה שנאמר בעניין משה על אודות האשה הכושית אשר לקח, כי הוא לא לקחה בשביל יופי, כמו שפירש רש"י ז"ל כושית (נחלת צבי) יפת מראה, שאפילו אם היתה שחורה ככושית היה לוקחה, כי משה רבינו לא הלך אחר היופי, כי שקר החן והבל היופי, ולא לקחה אלא לפי שצפה וראה ברוח"ק שהיא זוגתו, ולזה החזירה ועשה בה ליקוחין.

יישוב א' - החן והיופי באשה שמשדלת בעלה ובניה לעסוק בתורה והוא שקר אילולא שהיא בעצמה אשה יראת ה' בצניעותה והליכותיה

הנראה בס"ד שאברהם אבינו ע"ה בבואו להספיד את שרה ולבכותה בא להעלות על נס, שהיו בשרה את ב' המעלות הגדולות שראויות להימצא בנשים, האחד

ולכן אף שעל העדר העושר והבנים ואפילו על העדר הלימוד עצמו לא בכו, עדיין בכו על העדר הרבצת התורה לרבים, שעתה יחשך האור הגדול שהיה רבי יוחנן מאיר ומרביץ תורה לרבים, ושכידוע הראש ישיבה הגדול שבש"ס הוא רבי יוחנן, שמצינו תלמידים שאמרו בשמו שמועות בש"ס יותר מכל חכם אחר, כמו"ש בספר הנפלא כרם יהושע מהגאון רבי יהושע כהן שליט"א מריה דכולא תלמודא.

צא ולמד עד כמה גדלה מעלת זיכוי הרבים, שפעם אחת עשה הגאון המפורסם רבי ראובן אלבז שליט"א ראש ישיבת "אור החיים" כנס התעוררות לחיזוק ותשובה להמוני העם, ובא להזמין לכנס את רב רבנן מרן רבינו עובדיה יוסף זצוקל"ה כדי להרעף טללי חיים על המשתתפים. והנה באותו היום ובאותה השעה היעודה עשה גם בנו של רבינו יומא טבא לרבנן לכבוד סיום מסכת שאותה עמל ולמד עם סעודה כיד המלך, והתחנן לפני אביו שיבוא אצלו להיות עמו במחיצתו ביום חופתו וביום שמחת ליבנו, אך רבינו סירב ללכת אצל בנו והלך לחזק הרבים יחד עם עמיתו הנאמן לו הגר"א באומרו שאין לך דבר העומד בפני הרבצת התורה וזיכוי הרבים.

יישוב ב' - הכל היופי דוקא באשה שאין בה יראת ה'

רבינו הגר"א בספרו קול אליהו (פרשת ויחי פ"א ט"ז), מבאר מה שנא' "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל", והלא מצינו שהאמהות נשתבחו בחן וביופי, שנא' (ס"ט) "ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה", וגם ברבקה כתיב (בראשית כ"ד ט"ז) "והנערה טובת מראה מאד". וביאר שפירוש הפסוק כך הוא, "שקר החן והבל היופי" היינו כשהן בלתי יראת ה', והם כנוס זהב באף חזיר, אבל "אשה יראת ה' היא תתהלל", ר"ל שגם החן והיופי תתהלל בה, ועל דרך זה מפרש ג"כ הפסוק "אל יתהלל חכם בחכמתו וגיבור בגבורתו וכו'" כי בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי", שאין להתהלל בחכמה ובגבורה ובעשירות לבד, אלא בזאת יתהלל בכל אלה, כשישכיל וידוע אותי בהן, דהיינו שידע איך להתנהג בעשירות ובגבורה ובחכמה שהכל יהיה כוונתו לשם שמים. וכן מצאתי למרן החיד"א בנחל קדומים בפרשתן שביאר בשם המהר"ם אלשיך ז"ל, שאשה יראת ה' שיש לה יופי היא תתהלל, אבל אם אין בה יראת ה' אין להללה דשקר החן, ולכן כאשר הכתוב משבח את שרה אמנו ע"ה ביופי בת כ' כבת ז', בהכרח שהיתה יראת ה', שאם לאו אין להללה ביופי, ומה נשמע שלא חטאה מבט ז' עד בת כ'. וכיו"ב ביאר ג"כ המהר"ם שי"ף (מכונות פ.).

יישוב ג' - היתה שלימה בכל העניינים

המהר"ל בגור אריה בפרשתן מבאר שמפני שהאדם מחובר מב' חלקים, גוף ונפש, הגיד הכתוב ששרה היתה שלימה בכל אלו הב' חלקים, ולא היה בה חסרון כלל, בין בשלימות הגוף, ובין בשלימות הנפש, בשניהם היתה שלימה. בשלימות הגוף, דבת ד' היתה כבת ז' ליופי, ויופי זה שהוא אינו לפי הטבע והמנהג יורה על כך שהגוף נקי ובהיר מבלי סיג, כמו שתמצא אצל משה רבינו "לא כהתה עינו ולא נס ליחה" (דברים כ"ג ט"ז), שגם זה מורה על בהירות הגוף. ומה שהיתה בת ק' כבת ד', יורה על מעלת הנפש, והנה היתה שלימה בכל.

יישוב ד' - למרות שנתייחדה בעולם ביופייה קילסוה הכל בצדקותה

עי"ל לפענ"ד דאדרבה בא הכתוב להורות שרק עד היותה בגיל עשרים, היו משבחים את שרה ביופייה, כאומרים בת כ' כבת ז', אבל מגיל עשרים ומעלה למרות שלא היה ביופייה, שהרי שרה אמנו היתה מאותם ד' נשים היפות בעולם, כמו"ש במסכת מגילה (טו.), ורש"י (נפ"ל פ"ב כ"ט) כתב בשם מדרש חז"ל, שנקראה יסכה לפי שהכל סכין ביופייה. בכל זאת כאשר היו באים לשבחה, היו מזכירים את מעשיה הטובים וצדקותה, שבהם נתפרסמה, מפני שהם עלו גבוה מעל גבוה יותר

בא"ל כלומר שמה שאברהם ויצחק הלכו בעצה אחת לעקדה למסור עצמם על קידוש השם, הבן להיזבח ואב לזבוח, ככתוב "וילכו שניהם יחדיו", הכל היה מכח שרה אמנו שגידלה את יצחק לתורה ויראת שמים טהורה וצרופה, כמו שמצינו שעמדה על המשמר לכל ילמד יצחק מדרכיו הרעים של ישמעאל וסילקה אותו מביתם, וראה מ"ש בזה בחיבורי שלהבת יוסף בפרשתן. אולם לאור האמור י"ל שמה שאמרו מקבורת טרח בא, להורות שמקטנותה היתה צנועה וחסודה ובעלת אמונה צרופה, ומעקידת יצחק כנ"ל שבא להורות על מסירותה לתורה ומצוות של בעלה ובנה. ור' יוסי בא להוסיף שאברהם הספיד לשרה באלו שני הדברים הנעלים, ולא די במה שתהיה האשה רק יראת ה' לעצמה, אלא צריך ג"כ שתהיה משדלת בעלה ובניה לתורה!

ובזה יש לפרש מ"ש בתענית (טו. ב.), לא היו ימים טובים לישראל כיוה"כ שבהן בנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים, ומה היו אומרות: בחור! שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך, אל תתן עיניך בנוי, תן עיניך במשפחה "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל" (פס"ב פ"ד), שאותם נשים צנועות וחסודות היו אומרות לבחורי ישראל, שאל יתנו ליבם רק למעלות החסד וכח חיזוק הלימוד שיש בהן, אלא במה שהן בעצמן יראות ה', וכנ"ל שאם האשה בעצמה אינה יראת ה' ויש בה רק חן ויופי - שהיא בעלת חסד ומסייעת ומשדלת בניה ובעלה וכדו' שיעסקו וירבו תורה ואמונה בישראל, הרי זה העיקר חסר מן הספר, לכן אלו שהן בעצמם היו יראי ה' כנאה ויאה למשפחות מיוחסות שבישראל, היו אומרות שיתן האדם דעתו על מעלתן הנשגבת. ויפיות שבהן היו אומרות תנו עיניכם ליופי שאין האשה אלא ליופי, כלומר שאלו שמעלתן הן שיש בהן כח ורצון עז לסייע לבעליהם בתורה, ואפילו לצאת לעבוד ולכלכל את הבית כדי שהבעל ישב ויעסוק בתורה, והם אלו מאותם שמסייעות לאביהם ואחיהם ולבני עירתם שיעסקו בתורה, היו אומרות כן, לפי שאין האשה עיקר תפקידה בעוה"ז להיות בעצמה חפצא של תורה, אלא לסייע לבעלה ובניה שיעסקו בתורה, ולא די במה שהאשה צנועה וחסודה אם לא מגדלת בעלה ובניה לתורה. ואמנם תגדל מעלת האשה עד מאד כאשר יש בה את ב' המעלות יחד, ולמדנו מכאן שיש להעדיף שיידוך של אשה צנועה וחסודה המקפדת על קלה כבחמורה, מאשה שהיא בעצמה אינה צנועה כ"כ אך מוכנה לשאת בכל עול כלכלת הבית כדי שבעליה ובניה יעסקו בתורה באין מפריע. וקצת רמז לזכר מ"ש רבי חייא ביבמות (גב.), על אשתו שהיתה מצערת אותו, ומכל מקום היה קונה ומביא לה מתנות, באומרו דיינו שמגדלות בנינו, ומצילות אותנו מן החטא, והיינו שסוף סוף היו בה את ב' המעלות, גם שהיתה מגדלת בניה לתורה, וגם שהיתה דואגת להציל את בעלה מן החטא וכל שכן שהיא עצמה היתה נוהרת מן החטא והיתה נוהגת בתכלית הצניעות.

לאור האמור יש ליישב תמיהה רבתית מהגמרא בברכות (גב.), שבשעה שנכנס ר' יוחנן לבית האפל ונתגלה זרועו נפל בבית אור מבשרו שהיה מבהיק ויפה מאד, והחל לבכות יחד עם ר' אלעזר על יופי זה שעתידי להתבלות באדמה. ודברים אלו מרפסין איגרי וצע"ג, שהרי מבואר שם שמתחילה ר"א בכה, ור' יוחנן ביקש להניח דעתו, שאם בוכה משום שלא למד הרבה תורה כרצונו, אין לבכות על זה, דאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיווין ליבו לשמים. ואם משום שאינו עשיר, על עושר אין ראוי לבכות. ואם משום שבניו מתו, ימצא נחמה במה שלר' יוחנן מתו עשרה בניו. וכשאמר לו שבוכה על יופיו של ר' יוחנן שעתידי להתבלות בעפר, החל גם ר' יוחנן לבכות. והדברים סתומים וחתומים, שעל התורה והעושר והבנים השיב לו שאין ראוי לבכות, ובכל זאת היה בוכה עמו על היופי? ברם לאור האמור שאותו זוהר ויופי מורה על ההשתדלות לרבות ולרביץ תורה ויראת ה' בישראל,

הנה בחיבורי "כרם יוסף" ע"מ^ט מגילה (טו). בעומדי לבאר לשם מה נדרשו חז"ל לספר שהיו ד' נשים יפות בכל העולם, שרה ואביגיל רחב ואסתר, ולמ"ד אסתר ירקרקות היתה מוציא אסתר ומכניס ושתי, עש"ב, והבאתי שם מ"ש בשו"ת נדע ביהודה (מהדור^ט ק"ט סי' כ"ד) לתרץ שבכל אחת מארבעת הנשים יש טעם מיוחד, ואודות שרה בא להודיע כמה צנוע וקדוש היה אברהם אבינו ע"ה, שוודאי לפי שהיתה שרה יפה ביותר, היתה מפורסמת בדורה לרוב יופיה, ולמרות זאת מעולם לא נסתכל בה, כמבואר בגמ' ב"ב (טז). וכמו שפירש רש"י עה"פ (פרשת^ט לך ק), "הנה נא ידעת". ולפי"ז נראה ליישב כס"ד דניחא ג"כ מה בא הכתוב לספר בעת פטירתה בשבחה של שרה שהיתה יפה, שכמו שהוא שבח לאברהם, כך גם שבח גדול הוא לשרה אמנו בעצמה, שלא התפארה ביופייה אפילו בפני בעלה, וסניעה בידו של אברהם לעמוד בגדולתו וקדושתו.

וכיו"ב ראיתי בספר יקרא דשכבי (דל"ז פ"ב) מהחכם הספרדי רבי יוסף דוד משלוניקי צ"ל, שביאר ואומר "שקר הן והבל היופי", הדגה אם באמת יפה היא מהו אומר הבל, והלא אמרו באבות (ח' ט) הני והכח נאה לצדיקים ונאה לעולם, וא"כ אם באמת יפה היא אינו שקר? וביאר שכאשר הבריות מעידים על היופי, אם מפני שראו אותה, א"כ בהכרח שאינה צנועה שהראתה עצמה לאנשים, וכיון שכן אין הן והיופי שלה שווה כלום אלא הבל הוא, ואם לא ראו אותה א"כ שקר הם דוברים, כי מניין הם יודעים שיש לה באמת הן או יופי, ועל זה אמר אשה יראת ה' היא תתהלל, דאדרבה מה שלא היתה נראית לבריות זה מעיד שהיא בבחינת אשה יראת ה' ולזה אמר תנו לה מפרי ידיה ויהללו בשערים מעשיה. ודבריו עולים ככפתור ופרח עם מה ששיבחה התורה והעידה על שרה שהייתה יפה בת כ' כבת ז', שאין הבריות מעידות כן עליה, אלא בת קול יוצאת ומכרזת על צניעותה וקדושתה שהיה איתן מושבה באהל, וזהו שבחה שהכתוב צריך לספר על יופייה, מה שלא היו הבריות יכולין להעיד כן, לפי שלא ראו אותה.

בספר נור הקודש בפירשתו מבאר עפמ"ש ביומא (ab), שהרשע מתנצל על חטאו ליום הדין שהיה נאה וטרוד ביצרו, ועל דרך זה יתפרש מאמר הכתוב "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל", דקשה מאי היא די"קא, אלא ה"ק שקר החן והבל היופי ואין לשבח היופי מצד עצמו, אלא אשה יראת ה' היא תתהלל גם בשבח היופי, בהיותה יראת ה' עם היופי ולא חטאה מצד היופי. וכן כיוצא בזה בא הכתוב לשבח את שרה במעלת היופי, באשר לא חטאה מצד היופי, וכאשר עמדה בניסיון בבית פרעה ואבימלך, ולהוציא מלב ליצני הדור האומרים מאבימלך נתעברה שרה, ולכן נאמר כן דוקא בשרה ולא בשאר צדיקים דלא שייך בהו שבח היופי.

ידוע מה שהאריכו חז"ל במדרשים וברש"י לדרוש כל מאמר אשת חיל על התורה"ק, וכן מבואר בגמ' ב"מ (פד:), שדרשו את הכתוב היתה כאוניות סוחר על התורה"ק, ובסוכה (מט:), "פיה פתחה בחכמה, ותורת חסד על לשונה" וכי יש תורה של חסד ויש תורה שאינה של חסד, אלא תורה לשמה זו היא תורה של חסד, איכא דאמרי תורה ללמדה לאחרים זו היא תורה של חסד. וכן אמרו עוד במדרש (שמ"ר נ"ב ג'), אימתי התורה משחקת למי שהוא עמל בה? ליום אחרון! שנאמר "ותשחק ליום אחרון". ואשר על כן נראה שהחן והיופי בתורה מרמז על הבקיאות והעיון בתורה בבחינת סיני ועוקר הרים, שכל אלו שקר הם בלא יראת ה', שמי שהוא סיני ועוקר הרים, אבל אין לו יראת ה', שקר הוא דובר וכולו הבל! ובדרך הדרש יש לבאר כן אודות שבחה של שרה.

להאזנה לשיעוריו המרתקים

עַל הָרֵב יוֹסֵף זִי סִימָן כָּבוֹד עִלְיָט"א
מִזֶּה"ס "כֶּרֶם יוֹסֵף" וּסְדֵרֶת "אֲשִׁכּוּל יוֹסֵף"
בְּהִלְכָּה אֲגִדָּה וּפְרִשְׁתֵּי הַשְּׁבִיעַ

073-371-8053

לִקְבֹּלֶת צִנְתּוֹק וְהַאֲנָה בְּשִׁדּוּר זֶה:
זוּיג וְהַקֵּשׁ #

את השיעורים והעלון ניתן להוריד ב"קול הלשון"

בָּקוּ: שִׁיעוּרִים לְכָל פְּרָשִׁיּוֹת הַתּוֹרָה

כסא דנהמא

הֲלָנוּ לְשִׁגָּר כּוֹס תְּזוּזוּמִים

לרבינו הגדול מרן רה"י קברניט הדור

עמוד האשׁ ההולך לפני המזוזה

רבינו משה צדקה שליט"א

זְשִׁיא יִשְׁלַבְתִּיזוּ וּרְאֵשׁ יִשְׁלַבְתִּי "פֹּרֶת יוֹסֵף"

בפטיירת אֶזְזִיּוֹ הַיִּכָּר

הָרַחֵם יְיָ שְׂאוֹל צְדָקָה וְצִ"ל

בעל הנחמות ישלח נחמה ממרום

לרבינו הגדול שליט"א ולכל המשפחה:

הכבוד'ה עייזי", בירושלים תנוזמו

ולא תוסיפו לדאבה עוד

ביהמ"ד לבני עלייה מצטיינים
מזמין את בני הישיבות ותלמידי המוסדות
עם מתן שכרה בצידה

סדר בכל שב"ק:

סדר א': מזהשעה 1:30 (לבני הישיבות: משעה 1:00)

סדר ב': מהשעה 2:00 ועד מנחה (חובה) בשעה 3:00
המלצה: 25 ש"ח (לכני ישיבות 30 ש"ח)

סדר בכל מוצ"ש:

לימוד שעה וחצי: (זמן חודף) שעה ורבע לאחר ר"ת

(זמן ק"צ) 40 דקות לאחר ד"ר

המלצה: 20 ש

סדרי הלימוד מתקיימים בבהמ"ד "בית שלמה"

דד' הר"א 6 אגן האיילות

לימוד באווירה מרושמת ועילאית בהשק והתלהבות לבני הישיבות הקטנות ותלמידי המכינות וכיתות ה' מגיל בר מצוה בלבד! בכל סדר ניתן לשלב 25 דקות לימוד הלכה ובנוסף 25 דקות משניות ובשאר הזמן גמרא

"אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו"

היו שותפים בהקמת עולה של תורה:
 תלמידי מדרש אשכול, ילדיהם של חסידי חסידות "אשכול"
"ברוך אשר ימים את דברי התורה הזאת"

היו שותפים בהקמת עולה של תורה:
חפשו אותנו בנדרים פלס קופת ישיבת נים יוסף
"ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת"

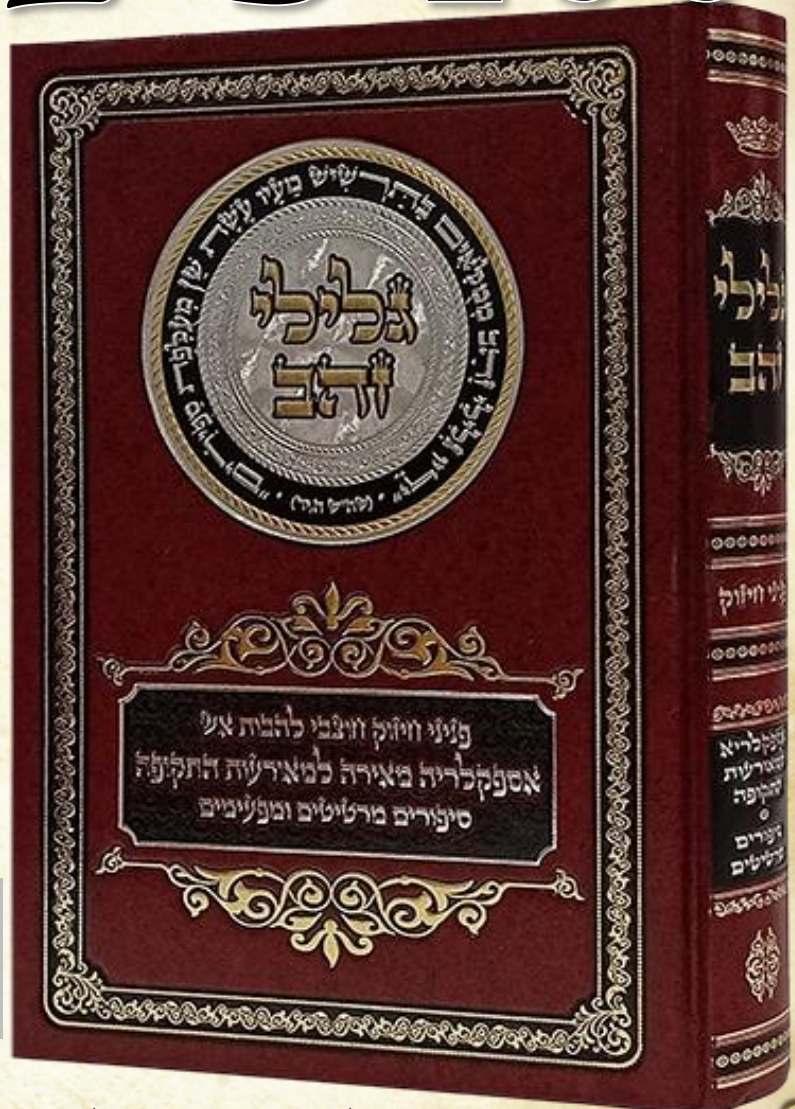
הזביע!

אספקלריא למאורעות התקופה 100 סיפורים

דרשות וסיפורים על מבחר עניינים,
על המלחמה מז באוקטובר למנינם,
אסון הר מירון, הטבח בהר נוף, ימות
המשיח, הפיגוע בנוה יעקב, ועוד ועוד.
סיפורים שלא ראו אור, על מרן הרב
עובדיה יוסף, מרן הגר"ח קנייבסקי,
ומרן ר' גרשון אדלשטיין.
פרקים מיוחדים וסיפורים על לימוד
תורה, מידות, בין אדם לחבירו, ספר
מדהים!!!
דברי חיזוק חוצבי להבות אש וסיפורים
מפעימים. לא היה כבושם הזה!
עריבות ומתיקות התורה מובטחת!!!
הסכמות נלהבות מגדולי ישראל וגדולי
ראשי הישיבות שליט"א.

להשיג בכל הנויות
הספרים ברחבי הארץ
הפצה ראשית: "גיטלר"

כמו"כ בנקודות המכירה של מכון "כרם יוסף" בהם ניתן להשיג גם את שאר יתר ספרי המחבר:

ירושלים: "יפה נוף" צומת בר אילן | הספריה הספרדית רח' דוד | "הפצת ספרי קודש" רח' דוד | "ולדמן ספרים" בבהמ"ד בעלזא | מקור
הספר "יריד הספרים" מלכי ישראל 3 גאולה | **מקור ברוך:** "נזר הקודש" ע"י זוהרי חמה | **גבעת זאב:** "פאר הגבעה" מרכז מ. אגן האיילות

בני ברק: הרב שאול שולמן רח' סוקולוב 34 כניסה ב' - פנימית 0527618640 בחו"ל: גיטלר והפצת מאזניים

אופקים: 0533161507 נתניה: 0504136465. **אשקלון:** "מוריה", רחוב העבודה 28

לברורים 02-5373570 / 054-84-60007/8